

Sygnatura akt II AKa 275/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Kot /spr./

Sędziowie: SA Agata Regulska

SO del Łukasz Franckiewicz

Protokolant: Joanna Rowińska

przy udziale A. J. prokuratora Prokuratury (...) we W.

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2023 r.

sprawy:

1. R. M. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk

2. P. Ś.

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk,

3. A. N.

oskarżonego z art. 258 § 1 i 3 kk, art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk, art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk,

4. D. P.

oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 109 kk,

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 5 kwietnia 2023 r., sygn. akt III K 44/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. obniża wymierzone kary łączne pozbawienia wolności:

- A. N. do 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy,

- R. M. (1) do 6 (sześciu) miesięcy;

2. karę pozbawienia wolności wymierzoną P. Ś. za czyny przypisane w pkt VI części rozstrzygającej obniża do 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy, stwierdzając, że utraciło moc orzeczenie o karze łącznej zawarte w pkt VII części rozstrzygającej,

3. kwalifikacje prawną czynów przypisanych oskarżonym uzupełnia o przepis art. 4 § 1 kk

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza P. Ś. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 1200 zł, w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. R. kwotę 1200 zł, w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz 250,70 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę odwoławczą;

VI. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego związane z ich udziałem w sprawie oraz wymierza im opłaty w wysokości:

- A. N. 7900 zł za obie instancje,

- P. Ś. 4900 zł za obie instancje,

- D. P. 700 zł za drugą instancję,

- R. M. (1) 120 zł za obie instancje.

UZASADNIENIE

A. N. został oskarżony o to, że :

1) w okresie od maja do 27 lipca 2019 r. w P., Z., woj. (...) oraz na terenie różnych miast Republiki Federalnej Niemiec, kierował oraz brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na zaborze w celu przywłaszczenia pojazdów mechanicznych różnego rodzaju na terenie Republiki Federalnej Niemiec,

tj. o czyn z art. 258 § 1 i 3 kk;

2. w nocy z 08 na 09 maja 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D., D. P. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki (...) SA o nr VIN (...) będącego własnością M. S.o wartości 2.000 Euro, a który następnie ujawniono ostatecznie w S. w garażu będącym własnością P. S., czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk;

3. w nocy z 08 na 09 maja 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D., D. P. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia

motocykla m-ki (...) SA o nr VIN (...) będącego własnością U. B. o wartości 2.500 Euro, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk;

4. w nocy z 08 na 09 maja 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D., D. P. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki (...) SA o nr VIN (...) będącego własnością P. V. o bliżej nieustalonej wartości, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk;

5. w nocy z 25 na 26 maja 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D., D. P. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki H. (...) o nr VIN (...) będącego własnością M. M. o wartości 6.000 Euro, a który to ujawniono następnie w stanie uszkodzonym na terenie P., czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

6. w nocy z 25 na 26 maja 2019 r. w M., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D., D. P. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki P. (...) o nr VIN (...) będącego własnością D.K. o wartości 3.000 Euro, a który to ujawniono następnie w stanie uszkodzonym na terenie P., czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk;

7. w nocy z 25 na 26 maja 2019 r. w M., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D., D. P. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki B. (...) o nr VIN (...) będącego własnością C. B. o wartości 10.000 Euro, a który to ujawniono następnie w stanie uszkodzonym na terenie P., czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk;

8. w nocy z 05 na 06 czerwca 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki B. (...) o nr VIN (...) będącego własnością W. K. o wartości 18.500 Euro, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

9. w nocy z 05 na 06 czerwca 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki H. (...) o nr VIN (...) będącego własnością F. M. o wartości 12.000 Euro, czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

10. w nocy z 07 na 08 czerwca 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki K. (...) o nr VIN (...) będącego własnością S. V. o wartości 7.000 Euro, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

11. w nocy z 07 na 08 czerwca 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z K. D. oraz T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki H. (...) o nr VIN (...) będącego własnością U. J. o wartości 8.000 Euro, czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk

12. w nocy z 19 na 20 czerwca 2019 r. w M., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. W., T. B. i P. Ś. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki A. (...) o nr VIN (...) będącego własnością firmy (...) o wartości 20.000 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu przezeń i P. Ś. elektronicznych zabezpieczeń pojazdu, T. B. i T. W. przeprowadzili go wspólnie na teren Polski, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

13. w nocy 28 czerwca 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z R. M. (1), T. B. i P. Ś. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki B. (...) o nr VIN (...) będącego własnością A. A. o wartości 88.273 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu elektronicznych zabezpieczeń pojazdu przezeń i P. Ś., T. B. i R. M. (1) przeprowadzili ten oraz jeszcze jeden aktualnie nieustalony pojazd na teren Polski, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 109 kk;

14. w nocy z 26 na 27 lipca 2019 r. w miejscowości B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. W., T. B. i P. Ś. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki A. (...) o nr WIN (...) będącego własnością M. S. o wartości około 80.000 Euro oraz B. (...) o nr WIN (...) będącego własnością J. K. o wartości około 80.000 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu elektronicznych zabezpieczeń pojazdów przezeń i P. Ś., T. B. i T. W. przeprowadzili te pojazdy na teren Polski, czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

P. Ś. o to, że :

15. w okresie od maja do 27 lipca 2019 r. w P., Z., woj. (...) oraz na terenie różnych miast Republiki Federalnej Niemiec, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na zaborze w celu przywłaszczenia pojazdów mechanicznych różnego rodzaju na terenie Republiki Federalnej Niemiec,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

16. **w nocy z 19 na 20 czerwca 2019 r. w M., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. W., T. B. i A. N. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki A. (...) o nr VIN (...) będącego własnością firmy (...) o wartości 20.000 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu przezeń i A. N. elektronicznych zabezpieczeń pojazdu, T. B. i T. W. przeprowadzili go wspólnie na teren Polski, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);**

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

17. **w nocy 28 czerwca 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z R. M. (1), A. N. i T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki B. (...) o nr VIN (...) będącego własnością A. A. o wartości 88.273 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu przezeń wspólnie z A. N. elektronicznych zabezpieczeń pojazdu, T. B. i R. M. (1) przeprowadzili ten oraz jeszcze jeden aktualnie nieustalony pojazd na teren Polski, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);**

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

18. **w nocy z 26 na 27 lipca 2019 r. w miejscowości B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. W., A. N. i T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki A. (...) o nr WIN (...) będącego własnością M. S. o wartości około 80.000 Euro oraz B. (...) o nr WIN (...) będącego własnością J. K. o wartości około 80.000 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu przezeń wspólnie z A. N. elektronicznych zabezpieczeń pojazdu, T. B. i T. W. przeprowadzili te pojazdy na teren Polski, czym działał na szkodę w/w;**

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

D. P. został oskarżony o to, że :

19. **w okresie od maja do 27 lipca 2019 r. w P., Z., woj. (...) oraz na terenie różnych miast Republiki Federalnej Niemiec, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na zaborze w celu przywłaszczenia pojazdów mechanicznych różnego rodzaju na terenie Republiki Federalnej Niemiec,**

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk;

20. **w nocy z 08 na 09 maja 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. B., K. D. oraz A. N. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki (...) SA o nr VIN (...) będącego własnością M. S. o wartości 2.000 Euro, a który następnie ujawniono ostatecznie w S. w garażu będącym własnością P. S., czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);**

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 kk w związku z art. 109 kk

21. **w nocy z 08 na 09 maja 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. B., K. D. oraz A. N. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia**

motocykla m-ki (...) SA o nr VIN (...) będącego własnością U. B. o wartości 2.500 Euro, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 kk w związku z art. 109 kk

22. w nocy z 08 na 09 maja 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. B., K. D. oraz A. N. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki (...) SA o nr VIN (...) będącego własnością P. V. o bliżej nieustalonej wartości, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...);

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 kk w związku z art. 109 kk

23. w nocy z 25 na 26 maja 2019r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. B., K. D. oraz A. N. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla marki H. (...) o nr (...) będącego własnością M. M. o wartości 6.000 euro, a który to ujawniono następnie w stanie uszkodzonym na terenie P., czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art.109 k.k.

24. w nocy z 25 na 26 maja 2019 r. w M., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. B., K. D. oraz A. N. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki P. (...) o nr VIN (...) będącego własnością Dominica K. o wartości 3.000 Euro, , a który to ujawniono następnie w stanie uszkodzonym na terenie P., czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 kk w związku z art. 109 kk

25. w nocy z 25 na 26 maja 2019 r. w M., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. B., K. D. oraz A. N. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla m-ki B. (...) o nr VIN (...) będącego własnością C. B. o wartości 10.000 Euro, , a który to ujawniono następnie w stanie uszkodzonym na terenie P., czym działał na szkodę w/w;

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w związku z art. 65 kk w związku z art. 109 kk

T. W. o to, że :

26. w okresie od czerwca do 27 lipca 2019 r. w P., Z., woj. (...) oraz na terenie różnych miast Republiki Federalnej Niemiec, brał udział w zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na zaborze w celu przywłaszczenia pojazdów mechanicznych różnego rodzaju na terenie Republiki Federalnej Niemiec,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

27. w nocy z 19 na 20 czerwca 2019 r. w M., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. N. i P. Ś. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki A. (...) o nr VIN (...) będącego własnością firmy (...) o wartości 20.000 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu elektronicznych zabezpieczeń pojazdu przez A. N. i P. Ś. przeprowadził go wspólnie z T. B. na teren Polski, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...), przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu w części w wymiarze przekraczającym 1

rok kary 6 lat pozbawienia wolności w okresie od 18 marca 2015 r. do 13 maja 2019 r. za umyślne przestępstwa przeciwko mieniu a także przeciwko życiu i zdrowiu popełnione w warunkach recydywy podstawowej i specjalnej, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 25 sierpnia 2017 r. sygn. III K 81/17, obejmującym wyroki Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 11 stycznia 2017 r. sygn. III K 109/16 oraz z dnia 24 maja 2017 r. sygn. III K 9/17 za czyny z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz wyrok łączny Sądu Rejonowego w Zgorzelsku z dnia 15 grudnia 2016 r. sygn. II K 435/16 obejmujący inne wyroki orzeczone za czyny z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i in.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

28. w nocy z 26 na 27 lipca 2019 r. w miejscowości B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z T. B., A. N. i P. Ś. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki A. (...) o nr WIN (...) będącego własnością M. S. o wartości około 80.000 Euro oraz B. (...) o nr WIN (...) będącego własnością J. K. o wartości około 80.000 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu elektronicznych zabezpieczeń pojazdów przez A. N. i P. Ś., wspólnie z T. B. przeprowadzili te pojazdy na teren Polski, czym działał na szkodę w/w, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach opisanych w pkt 2)

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 109 kk

R. M. (1) został oskarżony o to, że :

29. w okresie od maja do 27 lipca 2019 r. w P., Z., woj. (...) oraz na terenie różnych miast Republiki Federalnej Niemiec, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na zaborze w celu przywłaszczenia pojazdów mechanicznych różnego rodzaju na terenie Republiki Federalnej Niemiec,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

30. w nocy 28 czerwca 2019 r. w B., na terenie Republiki Federalnej Niemiec, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się kradzieżami pojazdów mechanicznych, a także wspólnie i w porozumieniu z P. Ś., A. N. i T. B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pojazdu m-ki B. (...) o nr VIN (...) będącego własnością A. A. o wartości 88.273 Euro, w ten sposób, że po pokonaniu przez P. Ś. i A. N. elektronicznych zabezpieczeń pojazdu, wspólnie z T. B. przeprowadzili ten oraz jeszcze jeden aktualnie nieustalony pojazd na teren Polski, czym działał na szkodę firmy ubezpieczeniowej (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio karany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej z dnia 01 lutego 2010 r., sygn. III K 614/09 za czyn z art. 280 § 1 kk in. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, którą to odbył w okresie od 15 grudnia 2012 r. do 04 listopada 2014 r.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k.;

P. S. został oskarżony o to, że:

31. w dniu 07 sierpnia 2019r. w S., woj. (...), posiadał motocykl marki H. (...) o numer VIN (...) o wartości 19350 zł., uzyskany uprzednio za pomocą czynu zabronionego na terenie Niemiec na szkodę M. S.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2023 r., sygn.. kat: III K 44/21:

I. uznał oskarżonego **A. N.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 258 § 1 i § 3 k.k. i za to, na mocy art. 258 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznał oskarżonego **A. N.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od 2 do 11 części wstępnej wyroku z tym, że: z opisów czynów wyeliminował ustalenie o współdziałaniu z T. B. i K. D. wskazując w to miejsce współdziałanie z ustalonymi osobami, tj. występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k. przyjmując, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za to, na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,

III. uznał oskarżonego **A. N.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od 12 do 14 części wstępnej wyroku z tym, że:

- z opisu czynu z pkt 12 części wstępnej wyeliminował ustalenie o przestępczym współdziałaniu z T. W. i T. B.,

- z opisu czynu z pkt 13 części wstępnej wyeliminował ustalenie o przestępczym współdziałaniu z R. M. (1) i T. B., przy czym w miejsce T. B. wskazuje współdziałanie z ustaloną osobą,

- z opisu czynu z pkt 14 części wstępnej wyeliminował ustalenie o przestępczym współdziałaniu z T. B., a w miejsce T. B. wskazuje współdziałanie z ustaloną osobą

przyjmując, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za to, na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,

IV. na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego **A. N.** kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył mu karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,

V. uznał oskarżonego **P. Ś.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 15 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to, na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. uznał oskarżonego **P. Ś.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od 16 do 18 części wstępnej wyroku z tym, że:

- z opisu czynu z pkt 16 części wstępnej wyeliminował ustalenie o przestępczym współdziałaniu z T. W. i T. B.,

- z opisu czynu z pkt 17 części wstępnej wyeliminował ustalenie o przestępczym współdziałaniu z R. M. (1) i T. B., przy czym w miejsce T. B. wskazuje współdziałanie z ustaloną osobą,

- z opisu czynu z pkt 18 części wstępnej wyeliminował ustalenie o przestępczym współdziałaniu z T. B., a w miejsce T. B. wskazuje współdziałanie z ustaloną osobą,

przyjmując, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za to, na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 150 (sto pięćdziesiąt) złotych,

VII. na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego **P. Ś.** kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. uznał oskarżonego **D. P.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 19 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to, na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. uznał oskarżonego **D. P.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach od 20 do 25 części wstępnej wyroku z tym, że z opisów czynów wyeliminował ustalenie o współdziałaniu z T. B. i K. D. wskazując w to miejsce współdziałanie z ustalonymi osobami, tj. występków z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k. przyjmując, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za to, na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 50 (pięćdziesiąt) złotych,

X. na mocy art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego **D. P.** kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

XI. uznał oskarżonego **T. W.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 26 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to, na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

XII. uniewinnił oskarżonego **T. W.** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 27 części wstępnej wyroku tj. występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k.,

XIII. uznał oskarżonego **T. W.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 28 części wstępnej wyroku z tym, że z opisu czynu wyeliminował ustalenie o współdziałaniu z T. B. wskazując w to miejsce współdziałanie z ustaloną osobą tj. występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k. i za to, na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 50 (pięćdziesiąt) złotych,

XIV. na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego **T. W.** kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XV. uznał oskarżonego **R. M. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 29 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to, na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

XVI. uniewinnił oskarżonego **R. M. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 30 części wstępnej wyroku tj. występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k.,

XVII. uznał oskarżonego **P. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 31 części wstępnej wyroku, przy czym ustalił, że oskarżony wiedział, że motocykl pochodzi z kradzieży i pomógł w jego ukryciu oraz ustala wartość motocykla na kwotę 2000 euro tj. występku z art. 291 § 1 k.k. i za to, na mocy art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XVIII. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie wobec oskarżonego **P. S.** kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

XIX. na mocy art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego **P. S.** w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej;

XX. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych:

- **A. N.** i **D. P.** w związku ze skazaniem za czyn odpowiednio z pkt 3 i 21 części wstępnej obowiązek naprawienia szkody solidarnie poprzez zapłatę na rzecz (...) kwoty 2 500 (dwa tysiące pięćset) euro,

- **A. N.** w związku ze skazaniem za czyn z pkt 8 części wstępnej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) kwoty 18 500 (osiemnaście tysięcy pięćset) euro,

- **A. N.** w związku ze skazaniem za czyn z pkt 9 części wstępnej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego F. M. kwoty 12 000 (dwanaście tysięcy) euro,

- **A. N.** w związku ze skazaniem za czyn z pkt 10 części wstępnej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) kwoty 7000 (siedem tysięcy) euro,

- **A. N.** i **P. Ś.** w związku ze skazaniem za czyn odpowiednio z pkt 12 i 16 części wstępnej obowiązek naprawienia szkody solidarnie poprzez zapłatę na rzecz (...) kwoty 20 000 (dwadzieścia tysięcy) euro,

- **A. N.** i **P. Ś.** w związku ze skazaniem za czyn odpowiednio z pkt 13 i 17 części wstępnej obowiązek naprawienia szkody solidarnie poprzez zapłatę na rzecz (...) kwoty 49 079,83 (czterdzieści dziewięć tysięcy siedemdziesiąt dziewięć euro,83/100) euro,

XXI. na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu **T. W.** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 27 lipca 2019r. godz. 11.15 do dnia 22 kwietnia 2020r. godz. 10.00 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

XXII. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 2214 zł z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. M. (1) z urzędu w postępowaniu sądowym, w tym kwotę 414 zł z tytułu podatku od towarów i usług,

XXIII. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. R. kwotę 885,60 zł z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. P. z urzędu w postępowaniu sądowym, w tym kwotę 165,20 zł z tytułu podatku od towarów i usług;

XXIV. na mocy art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych A. N., P. Ś., D. P., T. W., R. M. (1) i P. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe zgodnie z ich udziałem w sprawie, w tym na mocy art. 2 ust. 1 pkt 3, 5, 6, art. 3 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył oskarżonym opłaty w wysokości: od oskarżanego A. N. 8100 zł, od oskarżanego P. Ś. 4900 zł, od oskarżanego D. P. 700 zł, od oskarżanego T. W. 1400 zł, od oskarżanego R. M. (1) 180 zł i od oskarżanego P. S. 180 zł oraz zasądza od oskarżonych A. N., P. Ś. i D. P. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) po 600 zł. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocnika z wyboru; na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. w części uniewinniającej oskarżonych T. W. i R. M. (1) koszty sądowe przejmują na rachunek Skarbu Państwa;

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych R. M. (1) i D. P..

Obrończyni oskarżonego R. M. (1) - zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1) **naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść wdanego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonych w sprawie, w szczególności zeznań T. B. i uznanie tych zeznań za wiarygodne w zakresie dotyczącym uczestniczenia przez oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej trudniącej się kradzieżą samochodów i motocykli, podczas**

gdy zeznania B. pozostają niewiarygodne i nie sposób dać im wiarę w kontekście jego późniejszych zeznań, odwołujących poprzednie, a nadto świadek podaje różne wersje w zakresie udziału w kradzieżach osoby o nazwisku M., w jego zeznaniach pojawiają się rozbieżności w zakresie działań R. M. (1), które z racji postawy T. B. nie mogą zostać zweryfikowane, a co za tym idzie brak jest dowodów pozwalających na kateryczne przypisanie mu sprawstwa czynu z art. 258 § 1 k.k.

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wydanego orzeczenia, mający wpływ na treść wydanego orzeczenia polegający na przyjęciu, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na zaborze w celu przywłaszczenia pojazdów mechanicznych, a tym samym dopuścił się czynu zabronionego z art. 258 § 1 k.k., podczas gdy brak jest w sprawie dowodów polegających na przyjęciu, że oskarżony po pierwsze miał wiedzę co do istnienia zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się właśnie popełnianiem przestępstw kradzieży pojazdów mechanicznych jak również żaden z przeprowadzonych dowodów nie pozwala na przyjęcie, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim czy ewentualnym uczestniczenia w tej grupie przestępczej.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelująca wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z art. 258 § 1 k.k.

Obrońca oskarżonego D. P. – zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. Co do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie VIII części dyspozytywnej wyroku:

1) naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść wydanego orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającej w szczególności na:

a) uznaniu za wiarygodne zeznań T. B. złożonych w toku postępowania przygotowawczego, w zakresie dotyczącym uczestnictwa oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na zaborze w celu przywłaszczenia pojazdów mechanicznych różnego rodzaju na terenie Republiki Federalnej Niemiec, przy jednoczesnej odmowie przyznania waloru wiarygodności jego zeznań złożonych w postępowaniu przed sądem, w sytuacji gdy zeznania stanowiące istotny dowód przypisania oskarżonemu czynu z art. 258 § 1 k.k., zostały przez świadka zmienione i następnie podtrzymanej na rozprawie w dniu 19 października 2022 r.,

b) odmowie przyznania waloru wiarygodności wyjaśnieniom pozostałych współoskarżonych m.in. A. N., P. Ś., w sytuacji gdy znajdują one potwierdzenie w licznych dowodach przedstawionych sądowi I instancji w toku rozprawy głównej, a które to wyjaśnienia w powiązaniu z przedstawionymi przez tych oskarżonych dowodami stanowią odmienną od przyjętej przez sąd wersji wydarzeń jak chodzi o okoliczności warunkujące byt czynu z art. 258 § 1 k.k.;

c) uznaniu za wiarygodne i mogące stanowić dowód w sprawie wyjaśnienia oskarżonego złożone na etapie postępowania przygotowawczego - w sytuacji wskazywania przed sądem przez D. P., że w czasie ich składania znajdował się pod wpływem środków odurzających, a więc w stanie wyłączającym świadomości swobodę wypowiedzi -, przy jednoczesnym odmówieniu przyznania waloru wiarygodności jego wyjaśnieniom złożonym na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2022 r., które to wyjaśnienia stanowiły jeden z głównych dowodów decydujących o przypisaniu oskarżonemu popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k., oraz w sytuacji gdy wyjaśnienia te zostały finalnie przez oskarżonego istotnie zmienione, a przy tym pozostawały one w sprzeczności z wyjaśnieniami pozostałych współoskarżonych oraz przedstawionych przez nich dowodów;

co w konsekwencji skutkowało błędnym przypisaniem oskarżonemu winy i sprawstwa popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k.

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na zaborze w celu przywłaszczenia pojazdów mechanicznych różnego rodzaju na terenie Republiki Federalnej Niemiec, w sytuacji gdy biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy nie sposób przyjąć i ustalić:

a) aby grupa taka miała istnieć wobec braku osób które wchodziłyby w skład jej struktur, ewentualnie:

b) aby oskarżonym miał wiedzę o istnieniu przypisanej mu zorganizowanej grupy przestępczej, lub miał w jej ramach działać z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym;

co w konsekwencji doprowadziło do przypisania oskarżonemu zarzucanego czynu stypizowanego w art. 258 § 1 k.k.

II. Co do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie IX części dyspozytywnej wyroku:

1) naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść wydanego orzeczenia art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającej w szczególności na:

d) uznaniu za wiarygodne zeznań T. B. złożonych wtoku postępowania przygotowawczego, w zakresie występków z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. w zw. z art. 109 k.k., tj. czynów opisanych w punktach od 20 do 25 części wstępnej wyroku, przy jednoczesnej odmowie przyznania waloru wiarygodności jego zeznań złożonych w postępowaniu przed sądem, w sytuacji gdy zeznania stanowiące istotny dowód przypisania oskarżonemu ww. czynów, zostały przez świadka zmienione i następnie podtrzymane na rozprawie w dniu 19 października 2022 r.;

e) odmowie przyznania waloru wiarygodności wyjaśnieniom pozostałych współoskarżonych m.in. A. N., P. Ś., w sytuacji gdy znajdują one potwierdzenie w licznych dowodach przedstawionych sądowi I instancji, w toku rozprawy głównej, a które to wyjaśnienia w powiązaniu z przedstawionymi przez tych oskarżonych dowodami stanowią odmienna od przyjętej przez sąd wersję wydarzeń jak chodzi o przypisane oskarżonemu sprawstwa czynów opisanych w punktach od 20 do 25 części wstępnej wyroku;

f) uznaniu za wiarygodnej i mogącej stanowić dowód w sprawie wyjaśnienia oskarżonego złożone na etapie postępowania przygotowawczego – w sytuacji wskazywania przed sądem przez D. P., że w czasie składania przed organami ścigania wyjaśnień znajdował się pod wpływem środków odurzających, a więc w stanie wyłączającym świadomość i swobodę wypowiedzi -, przy jednoczesnym odmówieniu przyznania waloru wiarygodności jego wyjaśnieniom złożonym na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2022 r., które to wyjaśnienia stanowiły jeden z głównych dowodów decydujących o przypisaniu oskarżonemu popełnienia czynów opisanych w punktach od 20 do 25 części wstępnej wyroku, oraz w sytuacji gdy wyjaśnienia te zostały finalnie przez oskarżonego istotnie zmienione, a przy tym pozostawały one w sprzeczności z wyjaśnieniami pozostałych współoskarżonych oraz dowodami przez nich wskazywanymi na poparcie ich wersji;

co w konsekwencji skutkowało błędnym przypisaniem oskarżonemu winy i sprawstwa popełnienia występków z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 109 k.k.

2) **błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się popełnienia przypisanych mu czynów, w sytuacji gdy zgodnie z prawidłowo ocenianymi dowodami w postaci m.in. wyjaśnień pozostałych współoskarżonych oraz przedstawionych przez nich dowodów, niezbiecie wynika, że D. P. nie mógłby dokonać przypisanych mu kradzieży motocykli.**

III. rażąco surowość wymierzonych oskarżonemu jednostkowych kar, to jest kary 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie 19 części wstępnej wyroku, oraz za czyny opisane w punktach od 20 do 25 części wstępnej wyroku kary 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary 30 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 50 złotych, a w konsekwencji wymierzonej oskarżonemu kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności, gdyż prawidłowa ocena okoliczności – szczegółowo wskazanych w uzasadnieniu środka zaskarżenia – dotyczących wymiaru kar jednostkowych kary łącznej uzasadnia orzeczenie jej w znacznie niższej wysokości niż uczynił to Sąd I instancji.

Nadto zarzucił na mocy art. 438 pkt 1a k.p.k. – obrazę prawa materialnego, a to § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przez zastosowanie tych przepisów, w sytuacji gdy w świetle treści wyroku TK, w przedmiotowej sprawie winny mieć zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o:

1) **zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że co do zarzutów podniesionych w pkt I i II – uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów;**

ewentualnie:

2) **zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że co do zarzutu podniesionych w pkt III apelacji, odmienne orzeczenie o karze poprzez obniżenie kar jednostkowych i w konsekwencji wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w niższym wymiarze.**

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zważywszy, że wnioski o uzasadnienie wyroku złożyli wyłącznie R. M. (1) i D. P., ograniczone zostało ono do apelacji w/w oskarżonych.

Środek odwoławczy wniesiony przez R. M. (1) okazał się częściowo zasadny, tj. w zakresie, w jakim kwestionuje wymiar kary. Apelacja D. P. nie zasługiwała na uwzględnienie.

Obie apelacje kontestują prawidłowość dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów, w szczególności zeznań T. B. i w konsekwencji poczynione przez ten Sąd ustalenia faktyczne. Są to zarzuty chybione.

Przypomnieć należy, że zasada swobodnej oceny dowodów, leżąca u podstaw prawidłowego wyrokowania, nie może prowadzić do dowolności ocen i takiego wyboru dowodów, którego prawidłowości nie dałoby się skontrolować w trybie odwoławczym (wyrok SN z 5.09.1974 r., II KR 114/74, OSNKW 1975/2, poz. 28). Zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. wymaga jednak wykazania wad w ocenie konkretnych dowodów dokonanej przez sąd orzekający, prowadzących do wniosku, iż ocena ta przekracza granice swobodnej (wyrok SN z 20.04.2004 r. – V KK 332/03, Prok. i Pr.-wkł. (...)– 8, poz. 6; wyrok SA w Poznaniu z 26.11.2012 r., II AKa 149/12, LEX nr 1264421; wyrok SA w Warszawie z 12.10.2012 r., II AKa 272/12, LEX nr 1238289). Konieczne jest wykazanie konkretnych błędów w sposobie dochodzenia do określonych ocen, przemawiających w zasadniczy sposób przeciwko dokonaniem rozstrzygnięciu (wyrok SA w

Warszawie z 12.09.2012 r., II AKa 228/12, LEX nr 1238267). W rachubę może wchodzić np. pominięcie istotnych środków dowodowych, niedostrzeżenie ważnych rozbieżności, uchylenia się od oceny wewnętrznych czy wzajemnych sprzeczności (wyrok SA we Wrocławiu z 19.04.2012 r., II AKa 85/12, LEX nr 1162856). Przekonanie sędziowskie, stanowiące podstawę każdego orzeczenia, wtedy tylko nie zasługuje zatem na respektowanie, gdy zostanie wykazane, że jest nietrafne (postanowienie SA w Krakowie z 12.06.2001 r., II AKz 225/01 KZS 2001/6, poz. 34). Uwiarygodnienie zarzutu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów wymaga zatem wykazania w oparciu o fakty i ich pogłębioną logiczną analizę, że rzeczywiście sąd pominął dowody istotne dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie, że włączył do podstawy ustaleń dowody nieujawnione, że uchybił regułom prawidłowego logicznego rozumowania lub że uchybił wskazaniom wiedzy lub życiowego doświadczenia (postanowienie SN z 18.02.2015 r., II KK 8/15, LEX nr 1654741). Nie może osiągnąć skutku środek odwoławczy, który tego nie czyni, a jedynie przedstawia polemiczne wersje zdarzeń czy rozumowanie odmienne, oparte na innym systemie wartości (postanowienie SA w Krakowie z 27.06.2000 r., II AKz 208/00, KZS 2000/7–8, poz. 46). O przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów można mówić wtedy, gdy ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego zawiera oczywiste błędy natury faktycznej (np. niedostrzeżenie istotnych dowodów czy okoliczności) bądź logicznej (niezrozumienie implikacji wynikających z treści dowodów) (postanowienie SN z 25.02.2014 r., IV KK 31/14, LEX nr 1441277). Co oczywiste, nie stanowi naruszenia przepisów art. 7 i 410 dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych (postanowienie SN z 19.02.2014 r., II KK 17/14, Prok. i Pr.-wkł. (...), poz. 1). Reasumując, przekonanie sądu o wiarygodności jednych i niewiarygodności innych dowodów pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem na rozprawie głównej całokształtu istotnych okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) w sposób podyktowany obowiązkiem dociekania prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.) i stanowi wyraz rozważenia (art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k.), zgodnie z regułami poprawnego rozumowania, doświadczeniem życiowym i wskazaniem wiedzy, wszystkich ważkich okoliczności przemawiających na korzyść i niekorzyść oskarżonego (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1974 r., Rw 618/74, OSNKW 1975 r., z. 3-4, poz. 47).

W związku z przedstawionymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ocenami dowodowymi i kwestionowaniem ich trafności w skardze apelacyjnej, zwłaszcza w odniesieniu do dowodów osobowych, słusze będzie dodatkowe podkreślenie znaczenia, jakie w każdej sprawie ma bezpośrednia realizacja dowodów przez Sąd orzekający na rozprawie głównej. Nie ulega wątpliwości, że w każdej takiej sytuacji w której dowód (lub dowody) osobowe mają istotne znaczenie dla rekonstrukcji przebiegu badanych zdarzeń, zasada bezpośredniości odgrywa obok zasady swobodnej oceny dowodów rolę trudną do przecenienia. To właśnie Sąd I instancji dowody z wyjaśnień oskarżonego, a także zeznań świadków przeprowadził bezpośrednio na rozprawie głównej, miał bezpośredni z nimi kontakt w toku realizacji czynności dowodowych, oceniał złożone przez oskarżonego wyjaśnienia i zeznania świadków, kierując się zarówno ich treścią, jak też własnymi spostrzeżeniami i wrażeniami wynikającymi z zachowania się osób przesłuchiwanym, ich reakcji mentalnych na zadawane pytania, postawy w toku realizowanej czynności przesłuchania i stosunku do tej czynności. Warto dodać, że to właśnie ten bezpośredni kontakt z oskarżonymi i świadkami stwarzał Sądowi I instancji właściwe warunki dla oceny wiarygodności składanych przez nich relacji. „Sąd odwoławczy” – jak trafnie podkreśla Sąd Najwyższy w tezie wyroku z dnia 19 lutego 2003 roku (V KK 119/02, LEX nr 76996) – „może odmiennie niż Sąd I instancji ocenić materiał dowodowy. Uwzględniając jednak obowiązywanie w polskim procesie karnym zasady bezpośredniości w kontakcie sądu z dowodami, która sprzyjać ma właśnie dokonywaniu poprawnych ocen w tym zakresie oraz to, że w postępowaniu odwoławczym dowodów – co do zasady – nie przeprowadza się, przyjęć należy, iż sąd odwoławczy może owej odmiennej oceny dokonać jedynie wtedy, gdy w sposób oczywisty ocena dokonana przez Sąd I instancji ma charakter dowolny. Może zatem to uczynić tylko, gdy nie jest ona oparta na całokształcie materiału dowodowego lub narusza zasady prawidłowego rozumowania albo wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego (...)”.

Zasadnicze zastrzeżenia podnoszą skarżący do oceny zeznań T. B.. Wbrew ich wywodom nie jest to jedyny dowody na którym Sąd Okręgowy oparł swoje ustalenia dotyczące sprawstwa oskarżonych. Zeznania te mają istotne wsparcie w zeznaniach świadków, a nawet wyjaśnieniach współoskarżonych, przede wszystkim apelującego D. P.. Sąd Okręgowy, bardzo szczegółowo i przekonująco wyjaśnił w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, dlaczego i z jakich powodów uznał poszczególne relacje oskarżonych za wiarygodne i wskazał powody dla jakich podważył wiarygodność kolejnych

wersji im przeczących. W wywodzie tym Sad Apelacyjny nie dostrzega błędów pozwalających na zanegowanie dokonanej oceny na płaszczyźnie art. 7 kpk. Trafnie zwraca uwagę Sąd I instancji na następujące kwestie:

Wiarygodne są te wyjaśnienia złożone w trakcie trwającego postępowania przygotowawczego przez podejrzanego wówczas T. B., w których opisał szereg kradzieży samochodów i motocykli na terenie Niemiec wspólne z innymi znanymi mu osobami oraz skład osobowy grupy przestępczej, rolę poszczególnych osób w grupie, czas trwania.

O tym, że T. B. wskazując na przestępcze współdziałanie z poszczególnymi osobami wyjaśniał zgodnie z prawdą i nie były sugestie ze strony przesłuchujących go policjantów świadczy, chociaż by to, że T. B. jechał z oskarżonym R. M. (1) samochodem V. (...) w dniu 22 czerwca 2019r. w L.; byli wówczas kontrolowani przez policję – pismo z dnia 23 kwietnia 2020 k. 1423, notatka k. 1424, jako niewiarygodne należało zatem ocenić wyjaśnienia R. M. (1) k. 1540, że nigdy nie był na D., nie zna nikogo ze współoskarżonych, w tym też nie zna T. B.. T. B. podawał okoliczności dotyczące kradzieży pojazdów, które nie były znane funkcjonariuszom Policji. Nie przez przypadek wskazał na udział m.in oskarżonego D. P. w przestępstwach kradzieży. T. B. pozostawał wówczas w izolacji więziennej i nie miał kontaktu z oskarżonym D. P.. Wyjaśnienia T. B. i D. P., w których opisali przestępczy proceder są ze sobą spójne, wzajemnie się uzupełniają. T. B. wskazywał w wyjaśnieniach na pobyt w zakładzie karnym w Niemczech oskarżonego D. P., co dało się obiektywnie zweryfikować i potwierdzić prawdziwość jego wyjaśnień (D. P. opuścił zakład karny w Niemczech 17 października 2018r. - k. 2043). Wprawdzie wyjaśnienia T. B. i D. P. są mało precyzyjne co do dat, miejsc kradzieży, marek kradzionych pojazdów, jednak podawane przez nich szczegóły poszczególnych kradzieży pozwoliły na przypisanie we współpracy z niemieckimi organami ścigania konkretnych kradzieży. Podkreślić wypada, że obaj wskazywali na wielość dokonanych kradzieży na przestrzeni bardzo krótkiego okresu czasu, a tym samym oczekiwanie od nich precyzji w podaniu miejsc kradzieży, czasu ich popełnienia (dat), określenia dokładnie marek pojazdów obiektywnie nie jest możliwe - jest to logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Podawane przez T. B. i D. P. informacje dały się także poddać obiektywnej weryfikacji. T. B. jako pasera, do którego wożone były skradzione motocykle wskazywał konsekwentnie oskarżonego P. S.. Co istotne, przeszukanie garażu należącego do oskarżonego P. S. pozwoliło na ujawnienie w dniu 7 sierpnia 2019r. w nim motocykla pochodzącego z kradzieży na terenie Niemiec, o kradzieży którego wyjaśniał T. B.. T. B. wyjaśnił, iż tej samej nocy skradziono trzy motocykle marki H. i przewieziono je do garażu oskarżonego P. S., jeden został odnaleziony w garażu oskarżonego P. S.. T. B. wskazywał także na wypożyczanie busów w celu wyjazdu nimi do Niemiec, by użyć ich jako środka transportu służącego do kradzieży motocykli, co także zostało pozytywnie zweryfikowane przez właścicieli wypożyczalni samochodów. Świadek M. Z. wypożyczyła T. B. busa 5 maja 2019r., zatem tuż przed kradzieżą motocykli w Niemczech (k. 1627 – umowa najmu), wypożyczał także busa w innych dniach (notatka k. 1656), kolejny bus został wypożyczony 25 maja 2019r. przez T. B. w filmie B. S. odnaleziony jako nadpalony (pismo k. 1639). Wnętrze busów z wypożyczali było przerabiane, wyposażane w pasy, by uniemożliwić przemieszczanie się po wnętrzu samochodu skradzionych motocykli. T. B. podał także szczegółowo okoliczności kradzieży motocykli dokonanych w nocy z 25 na 26 maja 2019r. a odnalezionych w stanie uszkodzonym. Wskazał, że dostał pieniądze od oskarżonego A. N. na wypożyczenie busa, co zostało potwierdzone umową zawartą z właścicielką wypożyczalni, następnie po ich przywiezieniu do Polski zostały pozostawione zgodnie z umową na parkingu w P., gdzie nieznana osoba dokonała podpalenia busa. Okoliczność ta została zweryfikowana obiektywnymi dowodami. T. B. wskazał przy tym, podobnie jak oskarżony D. P., że oskarżony A. N. tej nocy nie był z nimi i nie dokonywał fizycznie tych kradzieży, był natomiast ich organizatorem. Wprawdzie T. B. mylnie wskazał miejsca dokonania kradzieży tych motocykli znalezionych w nadpalonym busie podając, że kradzieże miały miejsce w B., jednak wyjaśnił, że motocykle z tej kradzieży znajdowały się na spalonym busie, a ta okoliczność poddaje się obiektywnej weryfikacji i pozwala na zweryfikowanie miejsc dokonanych kradzieży. Ponadto trasa busa została zarejestrowana przez GPS i wskazuje, że bus ten był i w B. i w M., o którym to nie wspomina T. B. (notatka dotycząca odczytu GPS – k. 182). To jednoznacznie dowodzi, że wprawdzie T. B. wyjaśniając mylił miejsca popełnienia poszczególnych kradzieży, jednak podał okoliczności prawdziwe dotyczące samych kradzieży. Zarówno P. jak i B. opisując poszczególne kradzieże wskazali, że A. N. nie brał osobiście udziału we wszystkich kradzieżach motocykli, w szczególności nie brał udziału w kradzieżach w nocy z 25 na 26. Uwiarygadniają informacje przekazane przez T. B. i D. P. zeznania świadka M. O. k. 353-354 i rozpoznanie obu oskarżonych na zdjęciach, informacja o zatrzymaniu w dniu 1 listopada 2019r.

P. Ś. na autostradzie (...) w Niemczech – C. k. 307 w kradzionym B. (...), zatrzymanie P. Ś. w dniu 6 lipca 2020r. w Niemczech jako pilotującego skradzione B. k. 1693, umowa najmu samochodu zawarta na nazwisko D. P. z 8 października 2019r. k. 529, dokumentacja dotycząca kradzieży przez oskarżonego A. N. na terenie Niemiec A. (...) w nocy z 23 na 24 sierpnia 2018r. (k. 1657 i nast.), okoliczności zatrzymania T. B. i D. H. w nocy z 9 na 10 maja 2019r. w związku z próbą kradzieży motocykli w Niemczech (k. 2405 i nast.). Towarzyszyli im wówczas P. S. i A. N., co nie budzi żadnych wątpliwości, skoro T. B. pytał niemieckich policjantów, czy może z nimi wrócić do Polski.

Prawidłowo wskazuje Sąd orzekający, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na istnienie zorganizowanej grupy przestępczej, którą kierował oskarżony A. N., w składzie: P. Ś., D. P., T. W., R. M. (1), ale też T. B., K. D., a której celem było wspólne dokonywanie kradzieży z włamaniem samochodów i kradzieże motocykli na terenie Niemiec. Oskarżony A. N. pełnił w tej grupie rolę wiodącą, to on zajmował się organizowaniem całego procederu związanego z popełnianymi przestępstwami czyli organizowaniem samochodów, telefonów, kierowców, paserów, sprzętu potrzebnego do otwierania zamków w drzwiach samochodów. Na istnienie zorganizowanej struktury powiązanych ze sobą osób, której zorganizowanie zapewniało warunki do dokonywania przestępstw, a których dokonanie niewątpliwie przekraczało możliwości jednego sprawcy, które łączył wspólny cel, osiągnięcie korzyści z opisanej wyżej działalności przestępczej wskazują jednoznacznie zgromadzone w sprawie i powołane powyżej dowody, które sąd uznał za wiarygodne, wskazania wiedzy i zasady doświadczenia życiowego. T. B. wskazywał konkretne kwoty uzyskane za kradzież auta, motocykla przez poszczególne osoby uczestniczące w kradzieżach z uwzględnieniem charakteru, roli jaką pełnili przy dokonaniu kradzieży. Stawki te były wręcz stałe, znane osobom, które dokonywały kradzieży. Oskarżeni mieli świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, akceptowali jej cele przestępcze i je wspólnie realizowali. Grupy tej nie cechował wysoki stopień zorganizowania, hierarchizacji, często osoby będące kierowcami samochodów były dobierane do poszczególnych kradzieży z włamaniem samochodów bez jakiegoś wcześniejszego planu ale zawsze z wąskiej grupy zaufanych osób. Pokreślić wypada, że charakter popełnianych przez grupę przestępstw nie wymagał od członków grupy jakiegoś szczególnego planowania popełnienia przestępstw: członkowie grupy zgodnie z decyzją oskarżonego A. N. razem z nim wyjeżdżali w celu dokonania kradzieży samochodów bez wcześniejszego rozpoznania terenu, jeżdżąc po okolicach, wyjeżdżając w tym celu do Niemiec i wybierali marki samochodów, których kradzież umożliwiał im sprzęt, którym w danym momencie dysponowali – tzw. walizką albo kiedy chodziło o kradzieże motocykli zlecał kradzież innym członkom grupy nadzorując wykonanie zadania, a następnie przejmując motocykle już na terenie Polski. Oskarżony A. N. organizował osoby, które miały być kierowcami skradzionych samochodów, wskazywał im miejsce, do którego mają odstawić auto. Istotnej pomocy w kierowaniu grupą udzielał mu oskarżony P. Ś.. Oskarżeni utożsamiali się z przestępczym celem organizacji, a ich wolą było uczestniczenie w realizacji tego celu. Mieli przy tym pełną wzajemną akceptację członków grupy w udziale w grupie, co przejawiało się ich osobistymi relacjami i wielokrotnym udziałem w kradzieżach. To zorganizowanie się w grupie znacznie ułatwiała dokonywanie kradzieży. Oskarżony A. N. ustalał skład osobowy dla dokonania konkretnych kradzieży, w tym kierowców, którzy przewozili skradzione samochody w ustalone miejsca. Grupa ta funkcjonowała zgodnie z pewnymi ustalonymi regułami, miała wewnętrzną strukturę, poszczególni jej członkowie pełnili określone funkcje, role. Grupa ta była wewnętrznie uporządkowana, cechowała ją stałość reguł w zakresie funkcjonowania.

Całkowicie gołosłowne są twierdzenia apelującego D. P., że wyjaśnienia uznane przez Sąd Okręgowy za wiarygodne, składał w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi. Nie potwierdzili tego funkcjonariusze przesłuchujący, ale co istotniejsze, to te właśnie kontestowane przez obrońcę wyjaśnienia ze śledztwa cechuje logika i zbieżność z pozostałymi wskazanymi wyżej dowodami. Sąd Okręgowy jasno wskazał, dlaczego powziął wątpliwości w zakresie udziału w jednej z kradzieży oskarżonego M.. Powstały one na bazie relacji B. , który w tej materii pewności nie miał, a świadczy to jeszcze bardziej o jego wiarygodności i przeczy jednoznacznie tezie, że instrumentalnie i bezpodstawnie, bez namysłu chciał obciążać współpodejrzanych. Trudno zaprzeczyć, że kluczowym dowodem obciążającym R. M. w zakresie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., są wyjaśnienia B., ale wykazano bez cienia wątpliwości ich wiarygodność, w tym także odwołując się do oczywistej nieprawdomówności R. M. (1) zasygnalizowanej wyżej.

Orzeczona R. M. (1) kara razi jednak surowością. Oskarżonemu nie przypisano żadnego przestępstwa w ramach jego udziału w omawianej grupie. Chociaż czyn z art. 258 § 1 kk ma charakter formalny, nie może to nie mieć znaczenia w kontekście ustalanego przez Sąd Okręgowy stopnia zaangażowania w działanie grupy. Prawdą też jest, że oskarżony pełnił tam rolę podrzędną ,kierowcy, co niedostatecznie znalazło odbicie w wymiarze kary. Na niekorzyść oskarżonego zdecydowanie przemawiała jego przeszłość kryminalna. Uwzględniając to wszystko, orzeczoną karę pozbawienia wolności Sąd Apelacyjny złagodził, bacząc również na to, by zaskarżony wyrok był wewnętrznie sprawiedliwy w odniesieniu do kar wymierzonych pozostałym oskarżonym.

Nie znalazł podstaw Sąd Apelacyjny natomiast do uwzględnienia zarzutu niewspółmierności kary orzeczonej wobec D. P.. Gdy zważyć na wielość popełnionych przestępstw przypisanych zaskarżonym wyrokiem, wielokrotną uprzednią karalność, istotną rolę w grupie przestępczej, zmienność wyjaśnień, wymierzonych kar jednostkowych - bliskich raczej dolnej, niżli górnej granicy ustawowego zagrożenia - jak i kary łącznej orzeczonej w większym stopniu na zasadzie absorpcji niżli kumulacji, nie sposób uznać za surowe, a tym bardziej w stopniu rażącym.

Orzeczenie o kosztach sądowych postępowania odwoławczego miało oparcie w art.636 kpk.

<i>Agata Regulska</i>	<i>Andrzej Kot</i>	<i>Łukasz Franckiewicz</i>
------------------------------	---------------------------	-----------------------------------